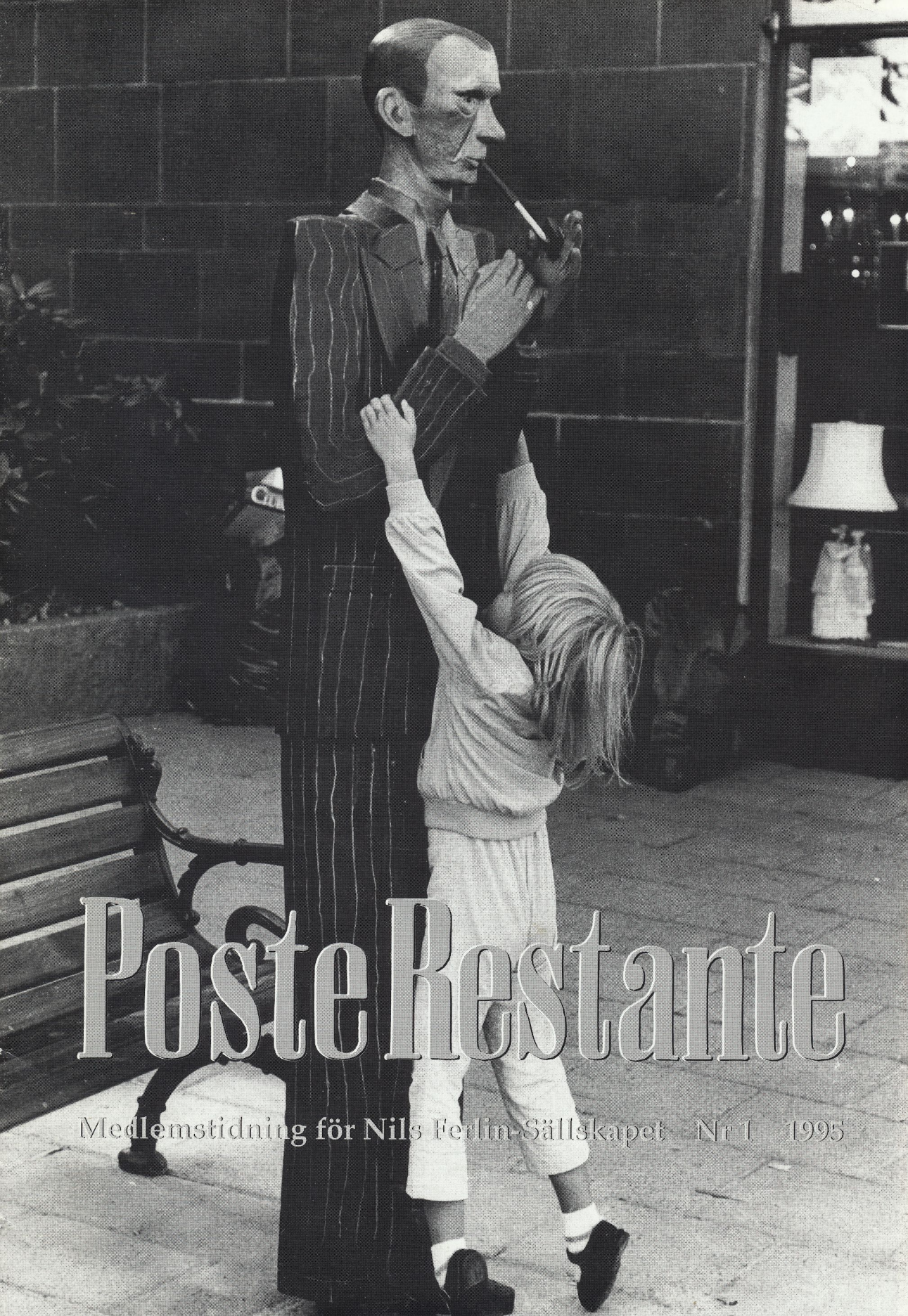

Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 1 1995

IDUNS KRÖNIKA

MED ANLEDNING AV 200-ÅRSMINNET AV BELLMANS FÖDELSE

Förunderlig fröjd du väckte,
din pall var en konungatron
där du satt i bysättningshäkte
som en skäligen arm person.
Om fjärilar sjöng du på Haga,
om nymf som dansar på tå
och allt som kunde betaga
när världen var rokoko.

Nu leker i andra turer
livet omkring din grav.
Och dina glada figurer
har småningom troppat av.
Så tappert drog de med giga
fast lungan kanske var täft.
Nu måste de höviskt tiga
och hålla sin breda käft.

Var dansar Mowitz och gråter,
och Ulla — var håller hon hus?
samt krögaren vilken tillåter
dionysiskt buller och brus?
Nej: dricke du vin eller mumma
förändre du icke en min!
ty Saras krogar är stumma
av ansvar och disciplin.

Ansvarigheten har ordet,
anständigheten är stor
att trillar du under bordet
så ligger du, käre bror.
Och de som linkar och haltar
och aldrig finner en norm
får åka med tidens paltar
och skrudas i uniform.

Anständigheten har makten
i tid så skamlös och hård!
— Vem gräver de djupa schakten
på Sancta Claras gård?
Vad är det för gnissel och dova
dunder kring helgat rum?
Här skulle de döde sova
och njuta sitt otium.

Nils Ferlin

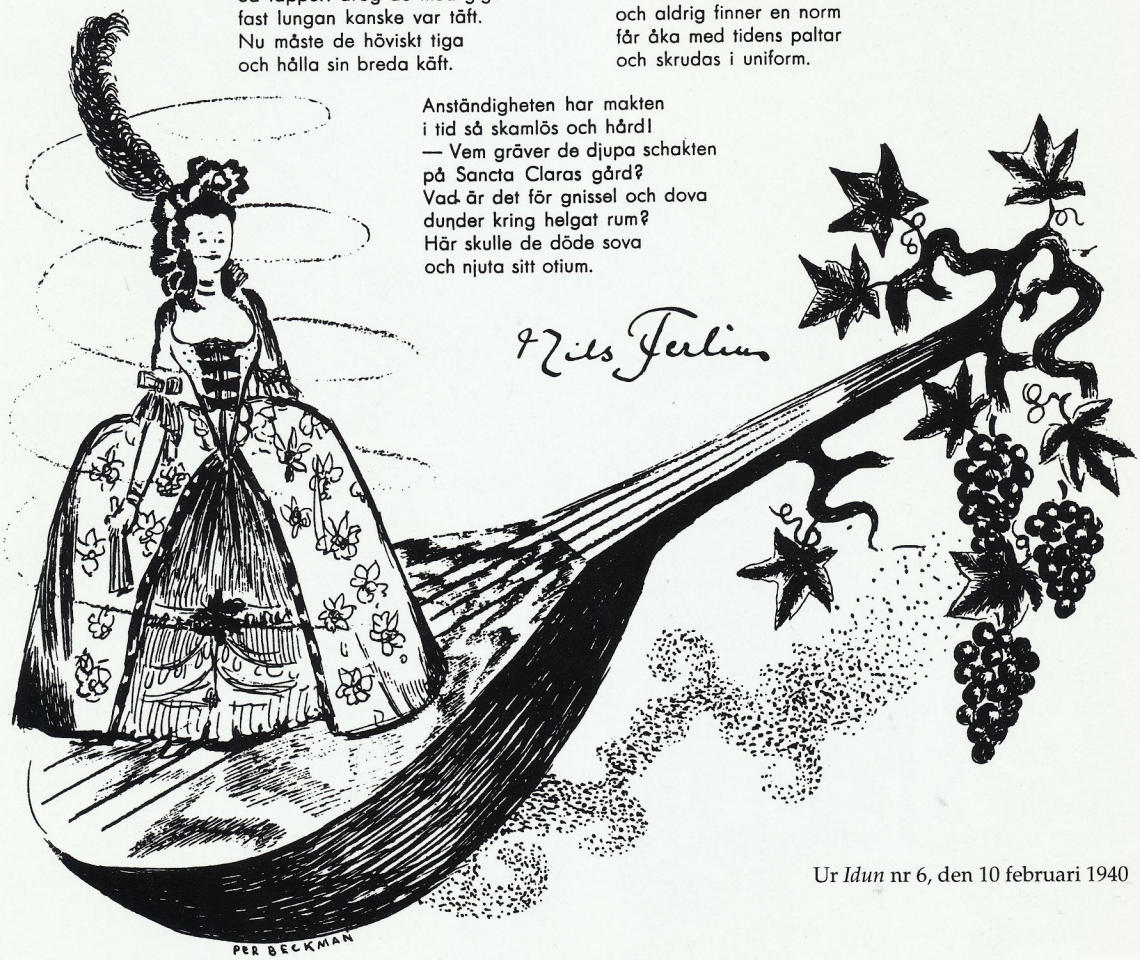

Ur *Idun* nr 6, den 10 februari 1940

Omslagsbilden: Nils Ferlin – en skald för alla åldrar! Historien bakom den riksbekanta statyn vid Klara kyrka berättas på sid. 14.

Ordföranden för ordet:

Kära medlemmar!

Vem som är vår diktare råder det ingen tvekan om. Och den andre diktare det handlar om det här året och under dessa dagar då detta skrivs har sedan länge ett eget sällskap, för övrigt kanske det första som skapats kring en svensk diktare. Det handlar förstås om Carl Michael Bellman.

Detta skrivs just om morgonen lördagen den 11 februari 1995, på dagen 200 år sedan Bellman dog, visserligen omgiven av hustrun Lovisa och av sönerna Gustaf, Carl och Adolf, men annars i trista omständigheter. Mordet på kungen tre år tidigare hade förändrat allt. I april 1794 hade krigsfiskalen Enoch Nobelius satt honom på gäldstugan för en obetald skuld. Där hann lungsoten i fatt honom, och när han släpptes fri i juni var han knäckt. Han hann precis fylla 55 år innan han dog.

Bellman är folkets diktare – på ungefär samma sätt som Ferlin. De är ständigt närvarande, men möjligen i en annan skepnad än den de innerst framstår i om man ser lite djupare in i deras själs djup eller in i deras ofta av musiken burna ord. Det är ett pris att betala.

De två är numera nästan grannar, Bellman i sin grav på den lugna kyrkogården och Ferlin som bronsstaty utanför grindarna mitt i gatuvimlet i det Klara, där de båda till en tid hörde hemma.

Bellman dog på Gamla Brogatan, i ett hus där Centralen nu ligger. Han begravdes den 19 februari 1795 på Klara kyrkogård. Akademiens minnessten över honom kom dit först ett halvsekel senare. På ett ofrånkomligt sätt kom Bellman att bli den svenska bohemen framför andra – långt innan termen hade fått sin nuvarande innebörd – och utan att man någonsin kommit överens om hur nära han egentligen stått den krets av förkomna individer som han odödliggjorde. Och Ferlin, som aldrig själv accepterade att kallas bohem, men som ändå av nästan alla uppfattades som centralpersonen i Klarabohemen har påmint om föregångaren i en dikt som publicerades i *Idun* den 6 februari 1940 för att fira minnet av Bellmans födelse den 4 februari 1740. (Se föregående sida.)

Visst finns det mycket som är gemensamt. Visst finns det en djupare släktskap med Bellman hos Ferlin än hos många andra som varit betydligt närgångnare i sin anknytning till den ouppnåelige. Båda har en ofrånkomlig delaktighet i alla bröders och systrars olycka. Båda gläder de många. Båda har sin djupa sorgsenhet. Kanske är det just därför som båda uppfattas som så ofrånkomligt svenska.

Det har berättats eller drömts hur Nils Ferlin en natt med hela sin bejemarkska brons i nära anslutning till tvåsekelminnet vänt ryggen åt Åhléns och helt sonika traskat in på Klara kyrkogård och slagit en stepp som hyllning till Bellman. Därpå har de två hälsat varandra med ömsesidig uppskattning just som klockan klämtade. Den som vittnade om saken för Norrmalmspolisen blev naturligtvis inte trodd, men vi vet bättre.

Jenny Westerström

Ferlins formidable farfar

Vi har tidigare genom Hasse Skogsberg blivit bekanta med skaldens far (Poste Restante 1/94). Nu tar Hasse oss ännu längre bakåt i tiden och tecknar ett porträtt av prosten Johan Ferlin, Nils Johan Einars farfar. Trots att de två aldrig möttes – den förre dog 1892 – så kan man upptäcka en del likheter mellan de båda.

Prosten Johan Ferlin 1813–1892, Nils Ferlins fantastiske farfar

- Björnjägare
- Vargjägare
- Vildsvinsjägare
- Kortspelare
- Klockmakare
- Örtagårdsmästare
- Mönsterbonde
- Domedagspräst

I samband med att den dynamiske prostens dagböcker varit inlånade till Nordiska Museet, från privat ägo, har Hasse Skogsberg fått tillfälle att till en del redovisa innehållet i en uppsats för NWT.

Johan Ferlins dagböcker, som omfattar åren 1835–1888, är ett fascinerande stycke person- och kulturhistoria.

Föräldrarna bodde i Ferglanda, sydvästra Dalsland. (Stavningen av t ex ortnamn görs här som i dagböckerna.) Fadern var bonde, klockare och fiolbyggare – och dessutom trollkunnig, sades det. Att han gjorde stor lycka som björnjägare berodde på att han laddade bössan med trollkulor, menade man.

Dagböcker

Johan började skriva s k almanacksdagböcker vid 22 års ålder. Direkt förs man in i en mångsysslares vardag. Han lagar klockor överallt i bygden. Det framgår inte hur han lärt sig detta. Mesta tiden går åt till jakt och fiske. Det rör sig om både vargfångst och björnjakt, men mest vanligare vilt, alltifrån skogsfågel till älg och vildsvin (gräfsvin). Statistiken var noggrann och slutsummeringen varje år kunde redovisa dussintal av t ex hare, räv och orre. Johan jagade ibland med någon vän, men den vanligaste jaktkamraten var hunden, Calista, troligen en stövare.

Det visar sig att Johan nu hade en påtaglig allmänbildning, sannolikt resultatet av självstudier och ett skolår i Carlstad, 1831. Då och då ser man anteckningar om att han bevistade gudstjänster i olika kyrkor. Kanske han redan nu studerade prästernas pedagogik – men det finns inga tidiga uttryck för att han själv tänkte bli präst.

Johan var med överallt. Offentliga rättegångar, auktioner och marknader besökte han flitigt. Det var ju den tidens folknöjen. På marknaderna, i t ex Vänersborg och Uddevalla, hände det att han sålde vilt, främst skinn. I dagboken var han mindre noga med att specificera det han sålde, men det han köpte noterades noga. Här en inköpslista: (mynt: riksdaler och skilling)

Sommarbyxor	2,00
Vadmalsbyxor	2,00
Klädesväst	0,24
Engelsk skinnväst	1,00
Svart frack	3,00
1 par läderstövlar	3,00
Urnyckel av silver	0,36
Pipa av sjöskum	1,00

Johan har många vänner, och en del korresponderar han flitigt med. Namn som förekommer är t ex Hanell, Setterlind, Stålhammar, Lundbom (från den släkt som födde Kirunas skapare, Hjalmar Lundbom).

När Johan är i 25-årsåldern spelar han gärna kort, faktiskt om pengar – och mest med präster. Speldjävulen hade snärjt både kyrkoherdar, komministrar och adjunkter. Någon rädsla för prestigeförluster hos Vår Herre tycks det aldrig ha varit tal om. Dagböckerna är öppenhjärtiga. Ibland blev det kraftiga förluster för Johan, men vinster och förluster tog ändå nästan ut varandra.

De dalsländska och värmländska prästerna hade nästan alla studerat i Uppsala och Carlstad. Hit hade ännu inte Henrik Schartaus stränga puritanska uppfattning trängt fram. En viss gammal känd regel tycks ha gällt här då: Lev som jag lär, men inte som jag lever.

Till Upsala 1841

Först som 28-åring kom Johan till lärdomsstaden, i och för studentexamen och teologiska studier. Den 2 februari avlade han studenteden enligt den tidens sed – ett löfte om att hedra Gud, föräldrarna och universitetet. Dagböckerna ger en god bild av alla besvär med inkvartering och mathållning. Åtgången av hampolja för läslampan vållade tydligen bekymmer och redovisas noga.

Sommaren 1848 vistades Johan i Ludvika, där han predikade vid flera tillfällen. Teologie studerande fick ofta pröva sin förmåga med tillfälliga uppdrag.

Återkommen till Upsala på hösten klarade han studentexamen den 6 december. Så vidtog två års teologistudier som han varvade med predikouppdrag på somrarna i Dalsland, Värmland och Uppland – bl a i Gamla Upsala.

Prestexamen i Carlstad

1845 blev ett mycket betydelsefullt år för Johan. Det började med att han på självaste nyårsdagen anförtroddes högmässan i Ferglanda kyrka, den som långt senare skulle bli "hans".

Under året blev han färdig med sina Uppsala-studier och i december var det dags för slutliga tentamina. Dessa gjordes i Carlstad mellan den 2–11 dec och omfattade hebreiska, dogmatik, kyrkohistoria och kyrkolagen. Dessutom en provskrivning.

Den 12 dec tog Johan Pastoralexamen och för den 14 dec finner vi bara ett enda ord i dagboken: prestvigd!

Så var det – allt enligt programmet – vad mer att säga. Inga tacksägelser eller lyckans utrop. Inga filosofiskt-teologiska betraktelser.

Direkt efter prästvigningen reste Johan Ferlin till Steneby i Dalsland där han tillträdde en tjänst som adjunkt. Därefter kom han under en 10-årsperiod att tjänstgöra i många kyrkor på Dal, och även i Värmland – Sillerud, Vitsand och Thorsby nämns.

Präst och bonde

1854 blev Johan sockenadjunkt i Gesäter, någon mil norr om Ferglanda i västra Dalsland. Här fick han bosätta sig på ett något förfallet prästboställe, som han omedelbart började rusta upp, mest med egna händer. Tillhörande jordbruk och trädgård satte han i stånd med stor entusiasm. Här fick nu Dalsland en av sina mest progressiva och kunniga jordbrukare, småningom ledamot av länets hushållningssällskap.

Förutom linodling, biskötsel och avelsfrågor var den äntligen permanentboende pastorn särskilt intresserad av köksväxtodlingen. Under rubriken "Sått och satt" kunde det varje år finnas uppåt 40 sorter. För att stimulera befolkningen att berika sitt kosthåll drog han upp 1000-tals plantor som han sålde billigt.

Dagböckerna, som ibland också fick fungera som kassaböcker, domineras helt av det jordnära vardagslivet, år från år. Aldrig en religiöst betonad kommentar. Sådant var kanske självklart för honom. Inte någon gång en bön om framgång med något, som är brukligt i många andra prästerliga dagböcker – inte ens en bön om god skörd. Läsningen av dagböckerna är roande när man finner att de enda böner han nämner är bruna böner, bondböner, vita böner och skärböner etc.

År 1855, när han är 42 år, gifter sig Johan med hushållerskan, den 15 år yngre Sophia Söderqvist. De fick 5 barn – bland dem Johan Albert, som blev tidningsman, särskilt omnämnd som redaktionssekreterare på *Nya Wermlands-Tidningen*, Carlstad. Gift med värmländskan Elin Nathalia blev han far till sedermera Sveriges mest lästa skald, Nils Ferlin.

1864 – ett nytt märkesår i Johan Ferlins liv. Efter kompletterande predikoprov i Karlstads Domkyrka och att han i samband med detta tog den s k Pastoralexamen – vilket innebar komplettering i dogmatik och moralitetslogik – blev han detta år kyrkoherde i Ferglanda.

Han tog snart itu med att planera nybyggnad av kyrkan. Hans idéer var djärva. Strider

uppstod. För att kunna förverkliga sina planer fick han sätta till eget, delvis upplånat kapital.

Ferlins mångkunnighet och organisatoriska förmåga ledde till framgång. 1873 stod den nya kyrkan färdig på traktens högsta höjd. En av landets största och ståtligaste landsortskyrkor kunde invigas i juli av biskop Herman Rundgren, Carlstad, tillika ledamot av Svenska Akademien.

Vad som inte framgår av dagböckerna är att Johan Ferlin blev en präst helt i Henrik Schartaus anda. Han dundrade stort mot alla slags förvillelser och höll upp ordet och dogmerna till sträng efterföljelse. Kyrksamheten ökade kraftigt. Han fick faktiskt folk att frångå sina värsta supvanor. Det lär ha medfört ett uppsving för bättre seder inom hela det område där Ferlin slutligen kom att verka som kontraktsprost.

Här inställer sig frågan: Var stod Johan Ferlin, litterärt sett? Han som i sin mångsidiga gärning skrev och talade så mycket? Några uttolkare har menat att Nils Ferlin nog fått sitt skaldeanlag från farfadern. Ingenting tyder dock på detta i dagböcker, predikningar, brev eller tal.

Tvärtom! Hans stil i dagböckerna är strikt sakupplysande, helt utan känsloyttringar. Ingen fantasins flykt och inga egentliga värderingar. När det gäller praktiska ting är språket detaljrikt, i synnerhet ifråga om odlingen, men inte kring religiösa ting. Hade det inte funnits anteckningar om vissa kyrkliga förrättningar, hade man knappast kunnat gissa att det var en präst som skrev. Men för Nils Ferlin fick han ju ändå en betydelse som förgrundsgestalt – den omutligt rättrådige. (Nils, som föddes 1898, fick aldrig se sin farfar, som dog 1892.)

Nyss har jag läst i en tung gammal bok
som min farfar predikat ifrån.
Farfar var präst, han – och schartauan –
men jag är ett flarn och ett spån.
Sjustjärnan lyser där ute just nu –
den lyser på farfars grav.
Den lyser på alpernas vita blom
och på alla de mörka hav.

Nils Ferlins farfar arbetade på sitt sätt för litteraturen. Detta i och med att han grundade ett sockenbibliotek i Ferglanda. Tyngdpunkten låg på nyttolitteratur och religiösa verk, men det fanns också en hel del annat. Här är ett smakprov: Handböcker i insjöfiske, korgflätning, guanogödning, hemgymnastik, Gullivers resor, Robinson Cruse, H C Andersens sagor, Några vänliga ord till unga män, Abraham Lincolns tänkespråk, Tegnérs dikter. Bredvid varandra kunde man finna En lantpastors liv och Baron Münchhausens sällsamma resor.

Den eviga frågan

Johan Ferlin blev 79 år. Under hans sista tid stod, jämsides med det kyrkliga, odlingen i centrum – nu förstås i den prästerliga trädgården i Ferglanda och på närliggande jordar. Men klockmakaren, fiskaren och jägaren tonade fram igen. 75-årig nedlade han en älg.

Under de allra sista åren får dagböckerna en symbolisk ton. Vid varje årsslut gör prosten en tablå, kallad Klockornas gång. Den kunnige klockmakaren jämför här uren i sin omgivning – hur de går i förhållande till rätt tid. Så kan han se vilka korrigeringar som behövs.

Denna kontroll över den eviga tidens gång förde nog också hans tankar till det evigt ventilerade gudsbegreppet – den fråga som sonsonen Nils skulle komma att grubbla över så intensivt under hela sitt liv.

nerifrån grubbel och plåga
stiger likväl
någon gång en själ
som lyfter högt över
söcken och grus
ett fackelljus
och en låga.

Var det farfadern Nils tänkte på när han skrev dessa rader? Enligt Henny Ferlin skulle det ha varit fallet.

Johan Ferlins dagböcker visar inte minsta lilla drag av självtillräcklighet. Den som följt hans vardag i böckerna, och även tagit del av dokument och nutida yttringar i hans hembygd, får en klar bild av att han gjorde en ovanligt stor insats – och då inte bara som kyrkoman och själavårdare, utan även allmänt, socialt. Han var verkligen en av dem som höjde ett fackelljus och en låga.

HASSE SKOGSBERG

Mitt herrskap!
En gammal cylinderhatt...

Ferlingruppen i Filipstad lyfter på den ferlinska cylinderhatten och presenterar ett år fyllt av aktiviteter med Ferlinutställning, programverksamhet och arbetet med att rädda Ferlinladan i Filipstad.

Ferlingruppen kan redovisa en omfattande verksamhet genom åren, men 1995 års program är utan tvekan det mest innehållsrika och utåtriktade. Kontakter med Filipstads kommun, länsmyndigheter, studieförbund och andra medarbetare och intressenter har pågått en tid och vi kan glädjande konstatera att arbetet burit frukt och att organisationen och den ekonomiska täckningen nu är i hamn.

Utställning

Årets sommarutställning på Museet Kvarnen i Filipstad kommer att gå i Ferlins tecken, då vi under perioden 17/6–12/8 visar utställningen "Ferlin i Filipstad". På utställningen blandas foton, kupletthäften, "häljtidningar", visor och dikter med material som har anknytning till Ferlins tid i Filipstad, där man särskilt kan nämna hans realexamensbetyg i original och trapetsen från Cirkus Tigerbrand. Ferlin själv kommer givetvis att figurera i merparten av utställningen, men även några av personerna i vänkretsen som Kalle Knopare, Ivan Speleman, Rallar-Anton och dragspelaren och kompositören Albin Fernström kommer att finnas med. Hela Museet Kvarnens utställningshall i entréplanet kommer att utnyttjas och det blir en rejäl utvidgning av den tidigare permanenta Ferlinhörnan på museets övre plan.

Som ett utropstecken kommer ett antal av fotografen Lennart Nilssons bilder från 50-talets Oxhälja att ingå i utställningen. Några av Lennart Nilssons bilder ingick i Svenska Turistföreningens årsskrift 1954 i anslutning till Ferlins långa prosastycke "Oxhälja i Filipstad". Artikeln och några av fotografierna från STF:s bok publicerades även 1965 i boken "Och jag funderade mycket". Lennart Nilssons stora bildserie omfattar mellan två- och trehundra foton, där särskilt kreatursmarknaden vid Svintorget blivit dokumenterad.

Vi har haft glädjen att åter få publicera Ferlins artikel "Oxhälja i Filipstad" tillsammans med några av bilderna i Filipstads Gilles årsskrift "Vår stad" 1994, vilket möjliggjorts genom välvilligt bemötande från Ferlins syskonbarn. Stort och varmt tack för detta!

Program

Årets stora satsning på en utställning och en serie visprogram har som målsättning att bredda vår verksamhet och göra den till ett av de stora turistprojekten i Filipstad.

I samarbete med Filipstads kommun och olika studieförbund kommer Ferlingruppen att presentera en rad program på Museet Kvarnen under den period utställningen pågår, from öppningsdagen den 17 juni och varje torsdag tom den 10 augusti.

Ferlingruppen med Gunilla Jansson, Gunde Johansson, Jörn Granberg, Stig Lindström, Rolf Mårth, Bror Frisk, Carin Wikner, Birger Johansson, Knut Warmland mfl kommer att framträda liksom gästartisterna Thorstein Bergman, Ewert Ljusberg, Bernt Johansson, Arne Stjernlöf, Bertil Engh och Lennart Eriksson.

Lördagen den 8 juli blir en särskild Ferlindag med program på tre platser i Filipstad, Stora Torget, Abborrberget och Kvarntorget utanför Museet Kvarnen. Under Ferlindagen medverkar Ferlingruppens artister tillsammans med visgruppen FJK, Ove Engström, Monika Lilja, Håkan Steijen och Arne Stjernlöf.

Visst törs vi påstå att det blir Ferlinprogram av stort format, rent av den största samlade programserie kring Ferlin som gjorts. Detta hoppas vi fortsättningsvis ska leva vidare som en tradition i Filipstad och syftet finns även att ta ut riktlinjerna inför Ferlins 100-årsjubileum 1998. Med tanke på 1998 ser vi givetvis fram emot möjligheten att få presentera Nils Ferlin, hans visor och dikter, även på andra platser med Ferlinanknytning.

Ferlinladan

Ferlingruppen har dokumenterat Ferlin som revyartist och kuplettmakare, där hans debut ägde rum 1918 i en revy på Ordenshuset i Filipstad. Kanske kan man påstå att hans scendebut ägde rum långt tidigare, då han etablerade sig som cirkusdirektör för sin Cirkus Tigerbrand i vedskjulet hemma på gården vid Svintorget.

Nils Ferlins närstående vän Gustaf Andborg har berättat och delgivit oss många minnesvärda bilder från Cirkus Tigerbrands öden och äventyr och att man från vedskjulet vid Svintorget flyttade cirkusen till komministergårdens lada vid Hantverksgatan. Där bodde komminister Anders Anngren, som var gift med en faster till Nils Ferlin. Huset vid Svintorget, där familjen Ferlin bodde efter faderns bortgång, revs på 50-talet, men komministergården och dess lada finns fortfarande kvar.

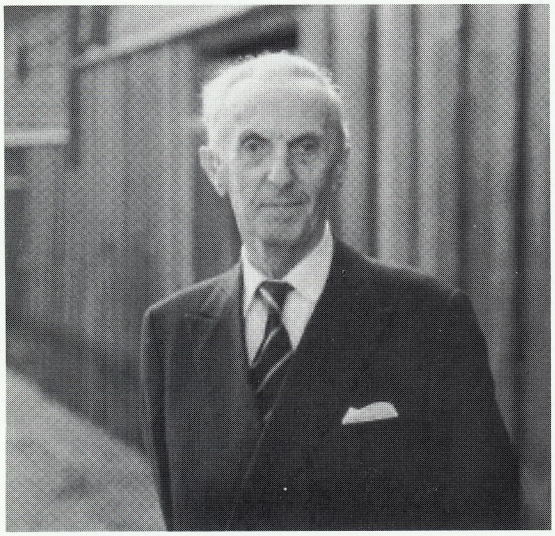

Gustaf Andborg framför Ferlinladan där han medverkade vid Cirkus Tigerbrands föreställningar tillsammans med vännen Nils Ferlin. Fotot taget 1985 i samband med ett besök i Filipstad vid Oxhälja.

Foto: Kjell Ekman

Nils Ferlin har utan tvekan odödliggjort Cirkus Tigerbrand med sin finstämda dikt "Cirkus" i diktsamlingen "Goggles":

Det hela var bara ett vedskjul
men störde ej minsta grand.
Och cirkusens namn var präktigt:
Den hette Tigerbrand.

För ett tiotal år sedan avyttrade kyrkoförvaltningen fastigheten och den har sedan dess varit i privat ägo. Redan under kyrkans tid som ägare påtalades behovet av en upprustning av ladan inför det rivningshot som förelåg, vilket också Gunde Johansson gav uttryck åt i en dikt i sin bok "Lanthandlarrim".

Ferlingruppen har under flera år haft kontakter med kommunala representanter och fastighetsägaren, för att påverka ärendet till mognad för beslut om bevarande och en upprustning.

Den så kallade Ferlinladan vid komministergården kan ses som ett minnesmärke kring Ferlin i Filipstad, där den ligger bland den även i övrigt mycket intressanta och beaktansvärda äldre bebyggelsen kring Hantverksgatan, Asphyttebron och Hötorget.

Det privata ägandet har försvårat en lösning med bidrag till upprustning och att öppna Ferlinladan för allmänheten. Den nuvarande fastighetsägarens positiva medverkan i vår diskussion med kommunen, där ett upplåtelseavtal med ett överlåtande till kommunen och en avstyckning ingår, leder nu till att Ferlinladan räddas och bevaras åt eftervärlden. Uppvaktningar med positivt resultat har även gjorts hos Länsstyrelsen och arbetsmarknadsmyndigheter, där man diskuterat ekonomiska lösningar och restaureringsarbetets utförande. Dessa positiva besked har vi mottagit med stor glädje och tillfredsställelse.

När upprustningen är klar står Ferlingruppen beredd att gå in och medverka till att levandegöra Ferlinladan som ett Ferlinminne i Filipstad, till glädje för Filipstadsborna själva, Ferlinvänner över hela landet och besökande turister.

ROLF MÅRTH

Tre dagar

(Nils Ferlin)

Torsten Arnbro

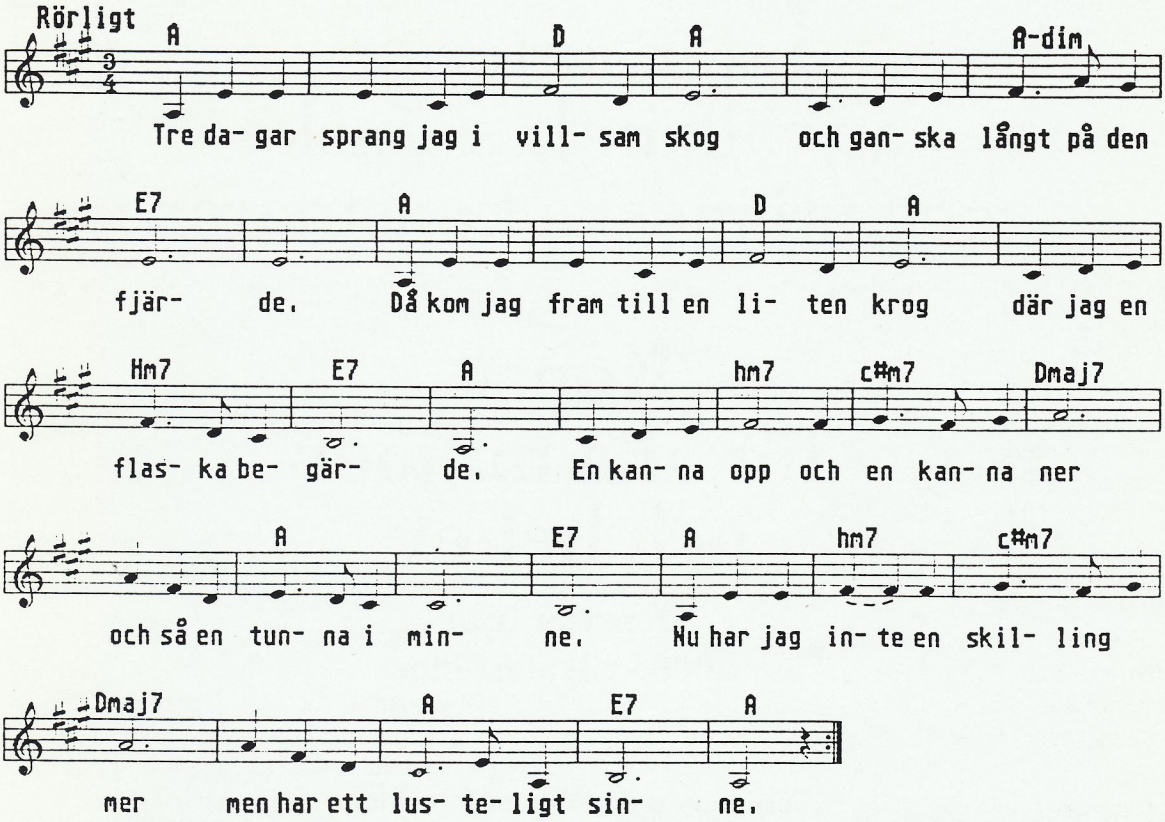

Det är så hårt på den hårda mark
när man är jagad och fredlös.
När man är full blir man mycket stark
och mycket munter och redlös.
En kanna opp
och en sång i gång
fast pianisten har schappat.
Hans visa log som en medaljong
kring något ödt och förtappat.

Tre dagar sprang jag i skogen vill
och kände död och förfäran.
En liten råtta som kommit till
förutan egen begäran
hon kilar hit
och hon kilar dit,
och slinker bort och är undan.
– En kanna opp för så kort visit
och för en flyktig begrundan!

Fotnot:
Tre dagar i Torsten Arnbros tonsättning finns inspelad på CD:n och kassetten *Morgon vid havet,* 12 visor med Torsten Arnbro, skivmärke MusiCant Records nr MUCD/MUMC 9228 samt på Ove Engströms CD och kassett *I Nils Ferlins gränd.*

Vi erbjuder kvalitetskonst i stor sortering av välkända svenska och utländska konstnärer.

Konst för alla miljöer och behov

till priser från
1.000:- till 500.000:-

– Fortfarande kan du som är medlem
köpa komplett samlarserie
av K.G.Bejemarks Ferlintallrikar för endast 650:-.
Det kan lösa ett presentproblem
samtidigt som det bidrar till Ferlinpriset.

COULEUR
KONSTHANDEL
Nybrogatan 14, 11439 Stockholm
Tel. 08-660 68 03, 665 31 50 Fax 08- 663 61 50.

Folcke om lantjunkaren Ferlin

Nils-Magnus Folcke var själv en i vida läger uppskattad poet och god vän med Nils Ferlin. Han tilldelades 1968 års Ferlinpris och avled 1976. De här hågkomsterna publicerades ursprungligen i *Poste Restante* 1/1969.

Det har talats och skrivits så mycket om skalden och människan Nils Ferlin på hans oroliga – ofta också roliga – tid i Stockholm, speciellt i Klarakvarteren, och vi har därav fått en brokig bild av den bohemiska, originella, stundom svårhanterliga diktaren, men om hans sista decennier i en lantlig lugnare tillvaro i Penningby och det ägda hemmet Norrboda har ganska litet blivit meddelat. Jag träffade vännen Ferlin bara några gånger under hans Stockholmstid, en gång vid en middag hemma hos oss vid Skinnarviksringen, ett par förmiddagar i hans lya Folkkungagatan 80 och en enda kväll i den omtalade källaren Mona-Lisa, där Nisse satt i ett hörn och såg så dyster ut att vi omgående – för att lätta upp humöret – gick till det minnesvärda, nu ledsamt bortgrävda W 6. Men ute i Penningby och framför allt i hans ägandes gård Norrboda träffade jag honom och makan Henny rätt ofta; ett par veckor bodde jag med dotter och måg t o m i en stuga nära deras vackra hem, och som 1968 års Ferlinstipendiat vill jag nu berätta några episoder från denna lantliga samvaro. Jag erinrar mej nu först en sommarafton under ett av Nisses år som lantjunkare. Det var en ljum och ljuvlig kväll, och vi beslöt att göra en roddtur på den närbelägna sjön. Jag tog med mej ett medhaft skeddrag. Nisse satte sej – senig och stark – vid årorna, och jag slog mej ner på akterbrädan med draget. Ganska snart nappade det, en gädda på nära ett kilo. Vid motsatta strandens vassruggar blev det napp igen, en betydligt mindre gädda, som bara fastnat i käkbrosket på en av krokarna. Nisse böjde sig fram och tittade på den lilla vackra fisken, och så sa han: "Ser du så sorgsna ögon den har, vi har nog för ett

middagsmål i morron, låt den vara kvar i sjön, där den hör hemma." Jag släppte den ögonblickligen; jag skämdes för att jag tagit med mej draget och jag tänkte på vad min gode vän så underbart skrivit om hästarnas sorgsna ögon. Jag är djurvän, och den kvällen gav mej en behövlig tankeställare.

Som tjuvar om natten

Ett annat minne från den sommar jag bodde i stugan nära Norrboda: vi hade suttit hemma hos Ferlins och ätit och druckit och pratat och läst dikter, och det blev framemot midnatt då vi fick för oss att göra en biltur och titta på det tidvis månbelysta landskapet. Åkrar och skogsdungar låg dunkelt fridfulla omkring oss, och plötsligt var vi framme vid Länna ålderdomliga kyrka, där vi stannade, gick in på den lilla kyrkogården och lyste med Nisses ficklampa på de gamla gravvårdarna. Då vi passerade kyrkdörren tog jag spontant tag i handtaget – porten var inte låst. Vi gick in, gjorde en runda och tittade speciellt på den skickligt snidade predikstolen. Sen bilade vi så småningom hem. Några dagar senare läste vi i tidningen att kyrksilvret i Länna kyrka blivit stulet, säkerligen nattetid. Vi hade inte ens varit borta vid sakristian, där silvret förvarades, och vi hade ju givetvis ingen tanke på något helgerån, men det hela var ju ett ganska märkligt sammanträffande, så vi tyckte länge att det i alla fall var lite oroväckande, och Ferlin sa med sin allvarligt djupa röst: "Nu har vi fjärdingsman här endera dan, för dom har kanske upptäckt spår av bilringar, som stannat vid kyrkan." Om tjuvarna blev fast och silvret återfunnet vet jag inte.

Pyjamasparty

Och så kommer jag förstås ihåg Ferlins säregna 50-årsdag. Han hade redan i den alltför tidiga ottan blivit vederbörligen väckt och uppvaktad, men först vid 1-tiden kom jag i sällskap med ett par vänner bilande ut till Norrboda. Då var det hemtrevliga köket och den övriga bottenvåningen överfulla av folk och presenter – till stor del bestående av flaskor med varierande innehåll – men ingenstans kunde vi upptäcka Nisse. Jag frågade Henny. "Han har gjort sig lite illa och är uppe i våningen och ska nog vara ifred ett tag", svarade hon vänligt som vanligt men lite undvikande. Vi hade med oss en pytteliten julgran försedd med 50 små vita ljus och en liten Grönstedts Blå – det var ju inte så långt till jul – och ville lyckönska min gode vän, så jag gick upp, knackade och blev insläppt. Därinne satt tre herrar, två läkare och Nisse – fortfarande i tofflor och skrynklig pyjamas – och nu fick jag besked: Nisse hade utfört en av sina konster, nämligen att raklång falla framstupa och först i sista ögonblicket ta emot sej med händerna, men nu hade han totalt glömt bort händerna; två revben hade skadats, och festföremålet såg fundersamt ut. "Du klarar säkert revbenen", sa jag. "Kom nu med ner, så får vi skåla med dej." Den firade skalden log och sa: "Visst ska vi ner, jag har ju kvar en hel rad med riktiga revben." Vi gick ner, och aftonen blev allt muntrare. Framemot midnatt lär Nisse ha hamnat på stadshotellet i Norrtälje – alltjämt i pyjamas – men då hade jag åkt hem, så därom vet jag föga – förmodligen i likhet med de deltagande. Några timmar var han åter bohemen från Sankta Klara, men den natten väntade honom ett vänligt och vackert hem.

Ja, mängder av minnen har den säregna och vänfasta Nils Ferlin lämnat efter sej, och de kommer att följa oss genom generationer.

NILS-MAGNUS FOLCKE

Interlingvistiskt

Från Sigurd Axelsson i Lund har influtit följande engelska översättning av – rätta oss gärna om vi har fel – "Inte ens en grå liten fågel":

Not even a bird, grey and tiny
a-singing from its tree
will be found on the other side – a fact
that is most grievous to me

Not even a bird, grey and tiny
nor a birch that stands white and fair
but on summer's most beautiful day
has it happened that I wished I was there

Från samma källa inhämtar vi att "Barfotabarn" på interlingua skrives *Infante de nude pede.* Fast det hade vi misstänkt länge.

LIV OCH VERK

Jag läste Ferlin första gången ordentligt i tonåren. Det är en perfekt tidpunkt. Då går man med tankarna om livet och döden och människans plats i universum. Ferlins underbart formulerade gåtor går rätt in i ens sinne. Sedan visar det sig under livets gång att man uppfattar andra sidor av Ferlins diktning tydligare, allt sådant man inte var mogen för då. Nils Ferlin är därför en äkta följeslagare. Hos honom finner man dikter till tröst och glädje för så många skeden i livet.

Han var nära förbunden med en bestämd geografisk plats; några kvarter i centrala Stockholm, i gamla Klara, de nu rivna. Trots denna tidsmässighet stiger hans dikter fram som evigt klassiska. Jag ser avgjort Nils Ferlin som en författre för vår tid och för framtiden. Och samtidigt känns det något fånigt att skriva dessa saker just i *Poste Restante*, som har Sveriges mest Ferlinkunniga läsekrets. Och nästan lika egendomligt är det att erbjuda boken till Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar. Men både förlaget och jag tycker att de medlemmar som vill skall få chansen, och till ett hyggligt pris.

BRITT DAHLSTRÖM
Litteraturhistoriker, författare

För 90 kr (inkl moms och porto) får ni boken om Nils Ferlin. Summan kan sättas in på postgiro 54 50 36-6, Legus Förlag, Stockholm. Tel 08-640 17 43; adress: Box 4341, 102 67 Stockholm.

Slagfärdig statist

Nils Ferlin medverkade i sin ungdom i "Jorden runt på 80 dagar". Han föreställde en indianhövding som blev nedskjuten av en vit mans bössa. En kväll hände det fatala att bössan klickade trots upprepade försök, men Ferlin fann sig i den svåra situationen. Han sjönk ihop död till kamraternas stora glädje. När ridån gått ned frågade den otursförföljde skytten:

– Hör du Nisse, vad dog du egentligen av?
– Jag dog av slag, svarade denne.

Ur Levande anekdoter,
Teckning av Anders Andersö.

Hur Nils Ferlin återbördades till Klarakvarteren

I *Poste Restante* nr 1 1985 berättade jag om tillkomsten av Nils Ferlinstatyn i Filipstad – KG Bejemarks berömda Ferlinsoffa. Kommittén började sitt arbete i november 1968, men det dröjde nästan sju år innan statyn den 24 maj 1975 kunde avtäckas. De, som då medverkade, var bl a Rolf Edberg, Sandro Key-Åberg, Knut Warmland och Gunde Johansson. I anslutning till statyceremonin avhöll Ferlin-Sällskapet sitt årsmöte i Filipstad. Artikeln 1985 slutade med orden "Filipstadsskulpturen gav också inspiration att åstadkomma en Nils Ferlinskulptur i Stockholm – men det är en annan historia!" Och nu kan det vara dags att berätta historien bakom den Ferlinstaty, som avtäcktes intill Klara kyrka den 11 september 1982.

Det hela började i november 1977, då Sven Aspling, Holger Blom, Curt Enström, Olof Ögren och KG Bejemark träffades för att planera en Ferlinstaty i Stockholm. Vårt första protokoll berättar bl a:

- Vi var helt eniga om att låta utföra en Ferlinskulptur i Stockholm.
- Vi ansåg, att KG Bejemark skulle erbjudas uppdraget att skapa en Ferlinskulptur, som naturligtvis skulle ha en annorlunda "utformning" än den i Filipstad.
- Vi diskuterade två alternativa platser för skulpturen, dels Vasagatan utanför Cosmopolite, dels i närheten av Klara kyrkogård.
- Vi beräknade kostnaden till ca kr 200 000 (att jämföras med de kr 135 000 som Ferlinstatyn kostade). Vi räknade med bidrag från Stockholms stad, Wicanderska fonden samt genom ett upprop till allmänhet, företag etc.
- Vi planerade uppvaktning av presumtiva bidragsgivare av politiska partier, av myndigheter m fl.
- Vi fastslog, att "huvudman för skulpturens tillblivelse skulle vara Nils Ferlin-Sällskapets Skulpturkommitté". Vi skulle också utöka kommittén med en representant från Wermländska Sällskapet (det blev Erik Elinder) och från Filipstads kommun.
- Vi räknade med att kunna avtäcka statyn under 1980, men det dröjde ända till den 11 september 1982, innan allt var klart, och statyn kunde avtäckas.

Ja, så började vårt idoga arbete. Till att börja med gällde det att ordna finanserna! Detta arbete sönderföll i fyra delar. Först vände vi oss till Kungl. Akademien för de fria konsterna, som administrerade Hjalmar Wicanders Fond. Man ställde sig positiv till vårt projekt och till att börja med erhöll vi i mars 1975 ett anslag om 20 000. Efterhand som arbetet fortskred, fick vi tilläggsanslag i mars 1980 med 30 000 kr och slutligen i februari 1981 ytterligare kr 25 000. Således bidrog "Korkwicander" med sammanlagt kr 75 000.

Nästa stora bidragsgivare var Stockholm Stad. Vi började med att uppvakta kulturborgarrådet Ingrid Segerström som också var ordförande i Konstnämnden för Prydandet av Allmänna Platser (KNAP). Vi föreslog, att stadens bidrag skulle motsvara hälften av kostnaden eller kr 100 000. Denna första kontakt i mars 1978 kom att följas av många uppvaktningar och diskussioner. Politiker tar gärna god tid på sig, men så småningom lossnade det, och i maj 1980 meddelade KNAP, att "Konstnämnden avvisar ej Ferlin-Sällskapets anhållan om ett bidrag på 100 000 kronor under förutsättning att konstnären presenterar ett skissförslag som är representativt för den Ferlin stockholmarna erinrar honom". Vi överraskades – förutom av skrivelsens dåliga språk – av de krav på statyns utformning, som KNAP ställde. Så småningom, den 8 december 1980, uppnåddes enighet, och vi fick våra 100 000 kronor av KNAP.

Så till den tredje – och angenämare – delen. Vi anordnade en Ferlinafton på Skansen.

Förutom att ett flertal artister uppträdde (utan ersättning) anordnas en konstauktion med den välkända auktionisten, riksdagsmannen, värmlänningen m m Karl-Erik Eriksson, som klubbförare. Dessutom hade ett flertal konstnärer skänkt konstverk. Ferlinaftonen på Skansen den 15/8 1979 blev en stor framgång. Konstverk av följande konstnärer ropades in för sammanlagt ca 38 000 kronor: KG Bejemark, Idun Lowén, Gunnar Johansson, Birger Lindberg, Hans Viksten, Gudrun Key-Åberg, Nisse "Ritarn" Jonsson, Sven Olof Ehrén, Evy Låås, Sven X-et Erixson och Sven Mellberg.

Den fjärde delen bestod av bidrag från ett stort antal poesiälskare, företag, stiftelser, föreningar m fl. Dessa bidrog generöst med ca 25 000 kronor. Allt som allt lyckades vi skrapa ihop 238 000 kronor. Detta innebar, att ett överskott om 24 000 kronor uppstod – ett överskott som överlämnades till Nils Ferlin-Sällskapet – ett välbehövligt tillskott i kassan.

En fråga, som debatterades livligt, var placeringen av skulpturverket. Ett "hett" alternativ var f d Cosmopolite på Vasagatan, men alternativet avfärdades. Ett annat läge var korsningen Hamngatan och Drottninggatan, men till slut fastnade vi för Klarabergsgatan/Klara kyrka, en plats som senare döptes till Nils Ferlins torg.

Så var vi framme vid dagen D, den 11 september 1982. Kommittén ordnade först en buffélunch på den enda "överlevande" Ferlinkrogen, nämligen Pilen. Vi fick tillfälle att tacka alla som på olika sätt bidragit till att Nils Ferlin äntligen fick sin logiska plats i Stockholm. Själva skulpturavtäckningen genomfördes med välkomsttal av Olof Ögren, sång av Tor Bergner, tal av Sandro Key-Åberg (Ferlin och Klara) samt av kulturborgarrådet Ingemar Josefsson. Mängder av stockholmare hade samlats för att hylla sin folkkäre poet – och ännu i denna dag kan stockholmare och andra poesiälskare beskåda Nils Johan Einar på hans alldeles egna torg!

OLOF ÖGREN

Lovordad Ferlinskiva!

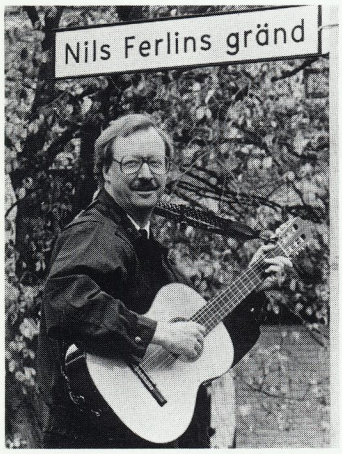

"Ove Engström har aldrig varit bättre." *Dagens Nyheter*

"Ove Engström är en utsökt formare av musik till Ferlins dikter." *Filipstads Tidning*

"En enkel ödmjuk ton låter i varje dikt texten stå i centrum." *Västgöta-Bladet*

"Pricksäkra tonsättningar ... raffinerat arrangemang." *Arbetet*

"Utsökta Ferlintolkningar av Ove Engström." *Nya Norrland*

Ove Engström "I Nils Ferlins gränd"

22 visor med text av Nils Ferlin

Barfotabarn – Med många kulörta lyktor – På Arendorffs tid – Katten i Penningby – Nils Ferlins Ölandsvals – En liten konstnär – Kärleksvisa efter Wivallius m fl

Specialerbjudande för Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar!

***I Nils Ferlins gränd* finns både på CD och kassett.**

CD:n kostar 95 kr + 15 kr i porto och emb. (Ord pris 159 kr). Kassett 60 kr + 10 kr i porto och emb (Ord pris 109 kr).

Sätt in pengar på pg **81 18 44-0** eller skicka Din beställning till

MusiCant Records, Nässelstigen 91, 165 71 HÄSSELBY. Tel 08-89 50 95

PS. Ove Engströms första Ferlinskiva, *I livets villervalla*, finns på LP resp kassett till samma priser som ovan för beställning.

Bra.
Bättre.
Det Bästa.

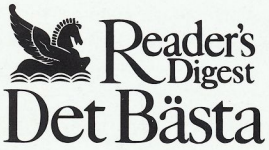

Ferlins café

Vad kunde vara en värdig gåva till Nils Ferlin när han fyller 100 år 1998? Han som numera är Sveriges mest tonsatte skald. 1998 närmar sig och Stockholm "råkar" samtidigt vara jubileumsårets kulturhuvudstad.

För att diskutera min idé med arbetsnamnet "Ferlins café" samlades den 27 februari i år med SKAP som värd en grupp på Den Gyldene Freden. SKAP (Svenska Kompositörer av Populärmusik) representerades av sin ordf. Håkan Elmquist. Sveriges Författarförbund av dito Peter Curman och Nils Ferlin-Sällskapet av Jenny Westerström och Tor Englund. Vidare Olle Adolphson, Ove Engström och undertecknad.

"Ferlins café" har jag drömt och tänkt borde ägas och drivas av vårt sällskap, men allmänheten skulle ha tillträde. Någon rätt god husmanskost skulle kunna serveras jämte drycker, vilka kräva utskänkningstillstånd. Programverksamhet skulle förekomma och bestå av litterär visa och poesi med författarmedverkan. Ove Engström och jag erbjuder oss att hålla i programsättningen. Konstnärinnan Elisabeth Lindstedt erbjuder hjälp med lokalens inredning. Att skriva arrangemang och få musiker att spela med stöd av SAMI är inte uteslutet enligt preliminärt samtal.

Om en sådan här sak ska kunna genomföras är det klokt att inse detta: INGEN KOMMER ATT SKÄNKA ELLER ANSLÅ MEDEL UTAN ATT VI MANIFESTERAR VÅR EGEN VILJA GENOM EKONOMISK UPPOFFRING! Om ettusen medlemmar avstod 100:–/m under ett år blir det 1.2 miljoner. Vill vi eller kan vi det? En sådan jubileumsfond kunde intressera andra sponsorer och varför inte den blivande kulturhuvudstadens myndigheter. MEN DET VIKTIGASTE ÄR ATT VI MEDLEMMAR I HANDLING VISAR ATT VI ÖNSKAR SKAPA EN OAS FÖR MUSIK OCH POESI I NILS FERLINS NAMN! Tack för ordet.

Hägersten 30 mars 1995

Tommy Björk

Lovsång till Fred

Sällskapets trägne medlem, **Fred Lane**, har skrivit en sång vid namn "Little Boys". Visan har kvalificerat sig till finalomgången i en världsomfattande musiktävling i UNESCO:s regi. Upphovsmännen till de fem segrande bidragen kommer att närvara vid en konsert som hålls i japanska Hiroshima i augusti.

En gång i tiden tonsatte Fred Lane ett antal antimilitäriska Ferlin-texter. De är samlade på en LP med titeln "Till soluppgång och till lycka". Enligt egen utsago är Lanes sångtexter starkt influerade av Ferlin. Och sämre förebild kan man ju ha!

Vi ser fram emot att ta del av Fred Lanes kommande äventyr. Om han väl tar sig till Hiroshima kan det ju inte vara någon nackdel att heta just Fred, alldenstund tävlingen är betitlad "In Praise of Peace", vilket uttytt på svenska torde bli "Lovsång till Fred".

god
TYPOGRAFI
kostar inte
mer än dålig

Rundqvists Boktryckeri

LAYOUT
SÄTTNING
REPRO
TRYCK

Telefon
031-40 11 07

NYA MEDLEMMAR

Andersson, Rune, Strandängsstigen 25, 440 90 Henån.
Andersson, Siv, Stigfinnargatan 20, 771 41 Ludvika.
Andersson-Vass, Börje, Korintvägen 2, 123 56 Farsta.
Biblioteksnämnden, Malmö Kommunstyrelse, 205 80 Malmö.
Brinkhäll, Tore, Östergöksvägen 13, 163 54 Spånga.
Båge, Einar & Ulla, Vikvägen 6, 133 35 Saltsjöbaden.
Bärg, Christer, Atlasvägen 49, 131 34 Nacka.
Clark, Börje, Snorres väg 9, 224 74 Lund.
Eklund, Birgitta, Valhallavägen 34, 114 22 Stockholm.
Ferlin, Madeleine, Trädgårdsvägen 4 C, 430 30 Frillesås.
Gidlund, Göte, Åldermannavägen 36, 145 57 Norsborg.
Gottmar, Gudrun, Norr Mälarstrand 100, 112 35 Stockholm.
Hedberg, Eva, Grevgatan 28, 114 53 Stockholm.
Högström, Bo, Styrmansgatan 41, 114 54 Stockholm.
Isaksson, Folke, Box 24, 185 21 Vaxholm.
Jonsson, Tage, Västgötagatan 34 A, 681 41 Kristinehamn.
Karlsson, Sören, Lövsångarvägen 11, 134 42 Gustavsberg.
Larsson, Börje, Stationsvägen 16 A, 541 77 Skövde.
Larsson, Monica, G:la Magelungsvägen 48, 125 43 Älvsjö.
Lindstedt, Elisabeth, Sigurd Rings gata 9, 126 51 Hägersten.
Lindström, Gerd, Däckelvägen 69, 175 38 Järfälla.
Mellquist, Britt-Marie, Rörläggarvägen 18, 161 46 Bromma.
Norling, Gunnar, Pastellvägen 13, 3 tr, 121 36 Johanneshov.
Nyhlén, Ulla, Torsvikssvängen 4 A, 181 34 Lidingö.
Phalm, Sten, Lundbobergsvägen 74, 725 96 Västerås.
Stolt, Åke, Ö. Rönneholmsvägen 25, 211 47 Malmö.
Svanerud, Eleanore, Tulegatan 38 A, 113 53 Stockholm.
Thorsell, Lennart, Nordingrågatan 10, 162 29 Vällingby.
Warring, Stig, Skarpbrunnavägen 105, 145 64 Norsborg.
Wengelin, Britt-Marie, Radarvägen 7, 9 tr, 183 61 Täby.
Wennerberg, Vibeke, Trumslagargränden 6, 226 39 Lund.
Åquist, Claes, Nybohovsbacken 65, 117 64 Stockholm.
Öhman, Toini, Sveavägen 134, 113 50 Stockholm.
Öhrn, Arnold, Källbogatan 20, 212 33 Malmö.
Örnbrand, Birgitta, Swedenborgsgatan 13, 116 48 Stockholm.
Östlund, Greta, Havrevägen 12, 145 68 Norsborg.

STÄNDIGA MEDLEMMAR

Bastérus, Lennart, Troedsgatan 2 C, 252 41 Helsingborg.
Forsell, Barbro, Syréngatan 10, 761 00 Norrtälje.
Gustavsson, Sven, Box 2120, 183 02 Täby.
Jöred, Pelle, Störtloppsvägen 13, 126 61 Hägersten.

MEDLEM I NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

blir man genom att sätta in årsavgiften 100:- på postgirokonto 32 21 55-6. Ständigt medlemskap kostar 500:- och varar livet ut. Glöm för all del inte att ange avsändarens namn och adress. En sak till: *Skriv tydligt!* Texta mer än gärna!

DET ÄR SALIGT ATT GIVA:

Skattmästare Tor Englund uttalar å Sällskapets vägnar ett stort tack till **Karl-Gösta Lundgren, Solveig Nylander, Gertrud Oskarsson** och **Gertie Wretman** – samt sist men inte minst – **Crafoordska Stiftelsen** för generösa penningbidrag.

Poste Restante

nummer 2 1995
Manusstopp:
15 september 1995

BRÖDER & SYSTRAR: Vänligen beakta att alla ändringar avseende namn och adress ska skickas till:
Rundqvists Boktryckeri, Box 14140, 400 20 Göteborg.
Begagna lämpligen Postens portofria kort (Bl 2050.15). Tack!

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR 1994

Nils Ferlin-Sällskapets styrelse har under verksamhetsåret bestått av:

Jenny Westerström, ordförande
Olof Ögren, vice ordförande
Tor Englund, skattmästare
Curt Enström
Ebba Ehrenborg
Esse Jansson

samt som suppleanter
Karin Nordell, sekr.
Annika Luttropp
Ove Engström

Som adjungerad styrelseledamot och redaktör för *Poste Restante* har Alf Olle Anderson fungerat.

Valberedningen har utgjorts av Henry Iserman, Maj Brit Carlson och Eric Midfalk.

Christer Knutson har varit Sällskapets revisor och May Midfalk revisorssuppleant.

Styrelsen har under året haft tre protokollförda styrelsesammanträden. Årsmötet hölls den 30 maj på Sjöfartshuset i Stockholm och styrelsen beviljades då ansvarsfrihet för det gångna året. Årsmötets medlemmar framförde ett antal förslag till innehavare av 1994 års Ferlin-pris och trubadurpris.

Vid höstsammankomsten den 21 oktober på Hotel Continental i Stockholm utdelade ordf. Jenny Westerström årets Ferlin-pris till Folke Isaksson, och Ove Engström överräckte trubadurpriset till vissångerskan Barbara Helsingius. Vid årets båda sammankomster har lotterier anordnats. 1:a priserna till dessa lotterier har skänkts av Couleur Konsthandel. Dessutom har ett tiotal medlemmar vänligen bidragit med de övriga vinsterna. Nils Ferlin-Sällskapet tackar varmt för detta.

Ett eftertryckligt tack även till alla dem som ställt upp med sång, spel och recitation vid årets välbesökta Ferlin-middagar.

RESULTATRÄKNING

	1994.12.31	1993.12.31
Intäkter		
Medlemsavgifter	110 530:—	86 945:—
Gåvor	4 235:—	21 943:—
Samkväm m.m.	31 055:—	41 220:—
Annonser m.m.		3 500:—
Ferlintallrikar	450:—	8 464:—
Räntor	16 557:—	18 451:—
	162 827:—	180 523:—
Kostnader		
Poste Restante	63 639:—	66 261:—
Stipendier	37 000:—	40 000:—
Samkväm	27 761:—	29 142:—
Övriga kostnader	3 380:—	10 663:—
Årets resultat	31 047:—	34 457:—
	162 827:—	180 523:—

BALANSRÄKNING

Tillgångar		
Kassa	44:—	44:—
Postgiro	3 836:—	6 340:—
Bank	173 178:—	143 885:—
C. E. Fondkonto	126 942:—	128 374:—
	304 000:—	278 643:—
Skulder		
Förutbetalda avgifter	22 985:—	28 675:—
Nils Ferlin Fonden	40 000:—	40 000:—
Curt Enström Fonden	125 000:—	125 000:—
	187 985:—	193 675:—
Eget kapital		
Kapitalkonto	84 968:—	50 511:—
Årets resultat	31 047:—	34 457:—
	116 015:—	84 968:—
Summa skulder och eget kapital	304 000:—	278 643:—

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknad, som utsetts att granska Nils Ferlin-Sällskapets räkenskaper för verksamhetsåret 1994 får härmed avge följande revisionsberättelse.

Jag har granskat bokföringen, kontrollerat bank- och postgirosaldon samt bokslutshandlingar.

Beträffande den ekonomiska ställningen den 31/12 1994 hänvisas till balans- och resultaträkningarna.

Böckerna är förda med omsorg och samtliga poster är verifierade. Granskningen har inte givit anledning till några anmärkningar.

Jag tillstyrker
att balans- och resultaträkningarna fastställs
att kassören och styrelsen beviljas full och tacksam ansvarsfrihet för den ekonomiska förvaltningen.

Stockholm i mars 1995 Christer Knutson

Roslagen öppnar famnen på vid gavel!

KALLELSE

Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till

ÅRSMÖTE

Söndagen (OBS!) den 21 maj 1995 klockan 14.00

i Roslagens Sparbanks samlingslokal, Danskes gränd 2, Norrtälje.
Föredragningslistan upptar bl a nominering av kandidater till 1995 års Ferlin- och Trubadurpris. Styrelsen erinrar om medlemmarnas rätt att föreslå pristagare.

I FERLINS GRÄND

Liksom tidigare kommer Ove Engström att framföra ett antal visor med ferlinsk anknytning i gränden som bär skaldens namn. Vi utgår klockan 13.15 från Stadsbiblioteket – ett stenkast från stadens busstation – för en kort vårpromenad genom Roslagens huvudstad innan Ove tar ton. Aldrig klingar Ferlin så grandiost som i sin egen gränd. Det vet inte minst alla vi som var med vid invigningen i samband med Ferlin-dagen 1992.

FERLIN-KONSERT

Ytterligare välljudande toner utlovas i årsmöteslokalen (se ovan) klockan 16.00.
Plats på scen för Torsten Arnbro, Torgny Björk, Ove Engström och Monika Lilja.
Evenemanget är öppet för alla och envar för det facila entrépriset 60:-.

MIDDAG

Efter all denna andliga spis är det dags att se även till det lekamliga. Vi smörjer kråset ombord på S/S Norrtelje i stadens hamn med start klockan 18.00. På menyn står färsk regnbågslax, med hollandaisesås och stuvad purjolök; sallad, smör & bröd; ett glas vin eller öl eller annat bordsvatten samt kaffe och kaka.

Anmälan om deltagande i middagen sker genom inbetalning av 200:- till Nils Ferlin-Sällskapets postgironummer 35 21 55-6 och ska vara skattmästare Tor Englund tillhanda senast den 17 maj.

ÖVERNATTNING

för den som så önskar sker lämpligen på Pensionat Granparken. Boka direkt per telefon 0176-103 52.

NORRTÄLJE NÄSTA!

Den icke bilburne rekommenderas SL. Direktbuss 640 avgår från Östra station (T-banestation Tekniska högskolan) kl 10.05, 11.05 och 12.05. Tillbaka till Stockholm tar man sig kl 17.10, 18.15, 19.15, 20.15 eller 21.15. SL:s månadskort gäller naturligtvis.
Väl mött till en minnesrik Ferlin-dag i det natursköna Norrtälje!

Ett stort tack till sponsorerna Roslagens Sparbank och *Norrtelje Tidning.*

Frågor? Besvaras av Esse Jansson på telefon 0176-681 30.

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 1, 1995
Ordförande: Jenny Westerström, Studentgatan 9, 223 62 LUND. Tel 046-14 90 37
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 175 38 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för **Poste Restante:** Alf Olle Anderson, Det Bästa, Box 25, 164 93 KISTA. Tel 08-752 03 60
Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg

ISSN 0345-9519